

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Boehringer Ingelheim RCV GmbH & Co. KG Magyarországi Fióktelepe

Tuženik: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Izreka

1. Članak 90. stavak 1. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis koji predviđa da farmaceutsko društvo od iznosa oporezivog porezom na dodanu vrijednost ne može odbiti dio prometa ostvarenog prodajom lijekova koje je subvencioniralo državno tijelo za zdravstveno osiguranje, a koji plaća tom tijelu na temelju ugovora koji je s njim sklopilo, jer se iznosi uplaćeni na tom temelju ne određuju prema načinima koje je navedeno društvo prethodno odredilo u okviru svoje poslovne politike i jer te uplate nisu izvršene u promidžbene svrhe.
2. Članak 90. stavak 1. i članak 273. Direktive Vijeća 2006/112 treba tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis koji naknadno smanjenje iznosa oporezivog porezom na dodanu vrijednost uvjetuje time da porezni obveznik koji ima pravo na povrat raspolaže računom na svoje ime kojim se dokazuje izvršenje transakcije na temelju koje se stječe navedeni povrat, čak i ako takav račun nije izdan i ako se izvršenje te transakcije može dokazati drugim sredstvima.

⁽¹⁾ SL C 95, 23. 3. 2020.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 6 listopada 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Audiencia Provincial de Barcelona – Španjolska) – Sumal, S.L./Mercedes Benz Trucks España, S.L.

(Predmet C-882/19) ⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Tržišno natjecanje – Naknada štete prouzročene praksom zabranjenom člankom 101. stavkom 1. UFEU-a – Određivanje subjekata odgovornih za naknadu štete – Tužba za naknadu štete usmjerena protiv društva kćeri društva majke podnesena nakon odluke kojom se utvrđuje sudjelovanje samog društva majke u zabranjenom sporazumu – Pojam „poduzetnik” – Pojam „gospodarska cjelina”“)

(2021/C 490/04)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Audiencia Provincial de Barcelona

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Sumal, S.L.

Tuženik: Mercedes Benz Trucks España, S.L.

Izreka

1. Članak 101. stavak 1. UFEU-a treba tumačiti na način da žrtva protutržišne prakse poduzetnika može podnijeti tužbu za naknadu štete neovisno radi li se o društvu majci koje je Komisija odlukom sankcionirala na temelju te prakse ili o društvu kćeri koje nije bilo obuhvaćeno tom odlukom jer ona čine gospodarsku cjelinu. Dotično društvo kći se treba moći učinkovito pozivati na svoja prava obrane kako bi dokazalo da ne pripada dotičnom poduzetniku i, ako Komisija nije donijela nikakvu odluku na temelju članka 101. UFEU-a, ono također ima pravo osporavati samo postojanje navodnog protupravnog ponašanja.

2. Članak 101. stavak 1. UFEU-a treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalno zakonodavstvo koje predviđa mogućnost pripisivanja odgovornosti za ponašanje jednog društva drugom društvu isključivo u slučaju u kojem ono drugo kontrolira ono prvo.

(¹) SL C 87, 16. 3. 2020.

Presuda Suda (peto vijeće) od 6. listopada 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour d'appel de Bruxelles – Belgija) – Top System SA/État belge

(Predmet C-13/20) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Autorsko pravo i srodna prava – Pravna zaštita računalnih programa – Direktiva 91/250/EEZ – Članak 5. – Iznimke od radnji koje podliježu ograničenjima – Radnje koje zakonitom stjecatelju omogućuju ispravljanje pogrešaka – Pojam – Članak 6. – Dekompilacija – Uvjeti”)

(2021/C 490/05)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour d'appel de Bruxelles

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Top System SA

Tuženik: État belge

Izreka

1. Članak 5. stavak 1. Direktive Vijeća 91/250/EEZ od 14. svibnja 1991. o pravnoj zaštiti računalnih programa treba tumačiti na način da zakoniti stjecatelj računalnog programa ima pravo izvršiti dekompilaciju cijelog ili dijela tog programa kako bi ispravio pogreške koje utječu na njegovo funkcioniranje, uključujući i kada se ispravak sastoji od deaktiviranja funkcije koja utječe na pravilno funkcioniranje aplikacije koje je navedeni program dio.
2. Članak 5. stavak 1. Direktive 91/250 treba tumačiti na način da zakoniti stjecatelj računalnog programa koji želi izvršiti dekompilaciju tog programa kako bi ispravio pogreške koje utječu na njegovo funkcioniranje ne mora ispuniti zahtjeve predviđene u članku 6. te direktive. Međutim, taj stjecatelj ima pravo izvršiti takvu dekompilaciju samo u mjeri potrebnoj za taj ispravak i poštujući, ako je primjenjivo, uvjete koji su predviđeni ugovorom sklopljenim s nositeljem autorskog prava na navedenom programu.

(¹) SL C 87, 16. 3. 2020.